

ת"פ (מרכז) 22918-09-23 - מדינת ישראל נ' FAZIL IBRAGIMOV

ת"פ (מרכז) 22918-09-23 - מדינת ישראל נ' FAZIL IBRAGIMOV ט 9206802 מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 22918-09-23

מדינת ישראל

נגד

FAZIL IBRAGIMOV ט 9206802 (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שי טובים

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[13.10.2024]

כבוד השופטת אפרת פינק

גזר דין

מבוא

1. הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בכתב אישום מתוקן בעבירות הבאות: באישום הראשון - בעבירה של שוד בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977; באישום השני - בעבירה של תקיפה לשם גניבה, לפי סעיף 381(א)(2) לחוק העונשין; באישום השלישי - בעבירה של שוד, לפי סעיף 402(א) לחוק העונשין; ובאישום הרביעי - בעבירה של התנגדות למעצר, לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969, ובעבירה של בריחה, לפי סעיף 257(1) לחוק העונשין.

2. הנאשם הוא אזרח גיאורגיה שהגיע לישראל ביום 2.7.23 באשרת תייר, שפגה ביום 30.8.23. ממועד הגעתו לישראל, ובמשך כחודשיים, התגורר בפתח תקווה.

לפי המיוחס באישום הראשון, ביום 22.8.23 בשעה 17:50 לערך, נעמד הנאשם ליד מושב הנוסע ברכבה של א.א, נגע בחלון הרכב ופנה אליה בשאלה, אותה לא הבינה. א.א פתחה מעט את חלון הרכב, והנאשם פתח את דלת המושב הקדמי, אחז בתיקה של א.א שהיה על המושב, תוך שהיא תפסה בידית התיק, משכה אותו והחלה לצעוק. במקביל, ניסה הנאשם לחטוף את הטלפון מידיה, אולם א.א לא שחררה את אחיזתה. הנאשם הפטיר לעברה "איזה סוס", שחרר את אחיזתו בטלפון, הכה את א.א באגרוף בפניה, כך שהיא שחררה את אחיזתה בתיק, והנאשם ברח. כתוצאה ממעשיו של הנאשם נגרם ל-א.א שבר שהצריך אשפוז וניתוח, והיא סבלה מכאבים, נפיחות, הגבלת תנועה, קושי בדיבור וקושי בפתיחת הפה.

לפי המיוחס באישום השני, ביום 22.8.23, בשעה 22:00 לערך, ניגש הנאשם ל-ב.ב, שטיילה עם כלביה ופנה אליה ברוסית. ב.ב לא הבינה את דבריו, והמשיכה ללכת כשהנאשם הולך בסמוך אליה. בהגיעה לכניסה לבניין, שאל הנאשם "יש פה סשה", ב.ב השיבה כי אינה מכירה, הנאשם אמר "פה נו" ו-ב.ב השיבה "פה זה הראשונים", והצביעה לכיוון הבניין כשהטלפון בידה. בשלב זה, הכה הנאשם בכף ידה של ב.ב, גרם לנפילת הטלפון מידיה, תפס את הטלפון וברח מהמקום.

האישום השלישי מייחס, כי ביום 22.8.23, בשעה 22:45 לערך, הלך הנאשם אחרי ג.ג, ששוחחה בטלפון הנייד ואחזה בארנק בידה השנייה. בשלב מסוים פנה אליה הנאשם והיא לא הבינה. בסמוך לאחר מכן, חטף הנאשם את הארנק מידה של ג.ג, תוך שאחז בה וניער אותה. מיד לאחר מכן ברח הנאשם לתוך הבניין, ויצא מצדו האחורי, כשהארנק בידו.

לפי המיוחס באישום הרביעי, ביום 29.8.23, בשעה 18:00 לערך, שוטרים שביצעו מעקב אחר הנאשם סימנו למונית בה נסע לעצור, והיא נעצרה. בהמשך לכך, עצרו שוטרים את הנאשם, אולם הוא התנגד למעצר בכך שנופף בידיו, עד שנאזק. השוטרים נסעו עם הנאשם לדירה על מנת לבצע חיפוש, במהלכו ביקש הנאשם משוטר לעשן, והשוטר אפשר לו. בשלב זה, הנאשם התקרב לחלון המטבח, וקפץ מהחלון, בקומה השלישית, נפל על אסכורית, התגלגל על גדר השיחים שתחמה את הבניין, החל לברוח, הסתתר מאחורי שיח, ונעצר כעבור זמן קצר.

3. הסדר הטיעון לא כלל הסכמה לעונש, אולם הוסכם כי יוטלו על הנאשם פיצויים כדלקמן: סכום של ₪ 14,500 לטובת א.א; סכום של ₪ 10,000 לטובת ב.ב; וסכום של ₪ 10,000 לטובת ג.ג. עוד הוסכם כי הנאשם יפקיד את הפיצויים טרם הטיעון לעונש.

ראיות לעונש

4. הוגשו מסמכים רפואיים של א.א, בהם תואר השבר והחבלות מהן סבלה וכי נזקקה לניתוח דחוף בעקבות זאת (עת/3). כן הוגשו תצהירי נפגעות עבירה (עת/1; עת/2). נפגעת העבירה, ב.ב, מסרה כי נגנב לה אייפון 11. כן תיארה את חששותיה במשך חודשים רבים לאחר האירוע, כי סבלה מחלומות בלהה בעקבות האירוע, ואף נזקקה לטיפול פסיכולוגי. גם ג.ג מסרה בתצהירה כי נגרמה לה טראומה נפשית בעקבות האירוע, וכי היא חוששת להסתובב מאז לבד.

5. האם ניתן להגיש את רישומו הפלילי של הנאשם מגיאורגיה, כעתירת התביעה, או שיש לקבוע כי רישום זה, אינו קביל?

לפי סעיף 187(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982, תובע רשאי להגיש ראיות בדבר הרשעות קודמות של נאשם. ממשיך סעיף 188 לחוק וקובע כי ניתן לקבל לעניין זה מרשם פלילי המנוהל על ידי משטרת ישראל. רישום פלילי מחו"ל אינו עונה, אפוא, לגדר סעיפים 187 ו-188 לחוק סדר הדין הפלילי. עם זאת, במקרה זה, התקבלו המסמכים בישראל בעקבות בקשה של משרד המשפטים לקבלת הרישום הפלילי לפי חוק עזרה משפטית בין מדינות, התשנ"ח - 1988. מסמכים אלו ניתנים להגשה לפי סעיפים 47 ו-48 לחוק זה. גם אין כל טענה, כי רישום זה אינו משקף את המצב לאשורו.

בכגון דא כבר נאמר "לדעתנו, הרשעה בעבירה קודמת של נאשם, הנותן את הדין על עבירה שביצע בארץ, היא ראיה קבילה להוכחת אפיו, ומה לי אם נעברה בארץ או בחוץ-לארץ" (ע"פ 206/75 אלקואסמה נ' מדינת ישראל, פ"ד כט(2) 347 (1975)).

מכאן, כי הרישום הפלילי של הנאשם מגיאורגיה מתקבל כראיה קבילה לעונש (עת/4).
טיעונים לעונש

6. בא כוח התביעה טען, שכתוצאה ממעשיו של הנאשם נפגעו הערכים של הגנה על הביטחון האישי, ביטחון הציבור, תחושת הביטחון וקניין המתלוננים.

עוד טען, כי בקביעת העונש ההולם יש לקחת בחשבון כי הנאשם הגיע לישראל למשך כחודשיים, וכשבוע לפני תום אשרת התייר ביצע את סדרת המעשים במשך מספר שעות ביממה אחת. בין היתר הדגיש, כי באישום הראשון שדד הנאשם את המתלוננת, חטף את תיקה, תוך שנתן לה אגרוף בפניה וגרם לה שבר ונזקים; באישום השני, הכה הנאשם בידה של המתלוננת על מנת לגנוב את מכשיר הטלפון הנייד שלה, ובכך פגע בפרטיותה מעבר לפגיעה הכלכלית שגרם; באישום השלישי, חטף הנאשם מידה של המתלוננת את ארנקה; הנאשם אף התנגד למעצרו, ובמסגרת בריחתו, קפץ מקומה שלישיית והסתתר. המדובר בסדרה של מעשים אלימים, תוך ניצול כוחו הפיסי של הנאשם כלפי המתלוננות, שאף גרמו לפגיעה נפשית לחלק מהמתלוננות, שהותקפו במפתיע.

כן עתר, על יסוד הנסיבות והפסיקה הרלוונטית, לקבוע מתחם אחד בגין מכלול האירועים, שהוא נגזרת של המתחמים השונים שהיו נקבעים בגין כל אישום, הנע בין מאסר לתקופה של 7 שנים ובין מאסר לתקופה של 10 שנים, לצד ענישה נלווית.

עוד טען, כי בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הודאת הנאשם, וחיסכון בעדות המתלוננות, מחד גיסא, ואת עברו הפלילי של הנאשם מגיאורגיה, מאידך גיסא. כן עתר לקחת בחשבון את הצורך בהרתעת היחיד והרבים. מכאן עתר להטיל על הנאשם עונש בחלקו העליון של המתחם, לצד מאסר על תנאי ארוך ומרתיע וקנס. 7. בא כוח הנאשם הצטרף לעתירה לקבוע מתחם אחד בגין מכלול העבירות, אלא שלעמדתו, הפסיקה שהציגה התביעה עניינה בנסיבות מחמירות יותר, ונקבעו בה מתחמים מקלים יותר. לטענתו, נסיבות העבירות באישום השני והשלישי אינן ברף הגבוה, ומכאן שאין בהם כדי להוביל להחמרת המתחם כעתירת התביעה.

עוד טען, כי מהפסיקה שהגישה התביעה עולה מתחם בגין האישום הראשון הכולל מאסר הנע בין 3 - 6 שנים, אולם עניינה של פסיקה זו בנסיבות מחמירות יותר. לפיכך עתר לקבוע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 20 חודשים ובין מאסר לתקופה של 40 חודשים בגין האישום הראשון, ולהחמיר מעט בגין האישומים הנוספים, כך שיקבע מתחם הנע בין מאסר לתקופה של 24 חודשים ובין מאסר לתקופה של 48 חודשים בגין מכלול האירועים.

עוד טען, כי יש לקחת בחשבון בתוך המתחם את הודאתו של הנאשם, החיסכון בזמן שיפוטי, והחיסכון בעדויות המתלוננות. כן יש לקחת בחשבון כי הופקדו פיצויים בסכומים משמעותיים, המסתכמים בלמעלה 20,000 ₪, ויש בכך כדי להביע את אחריותו של הנאשם למעשיו, ואת הפיצוי הקונקרטי לו זכו המתלוננות. עוד טען, כי המסמכים מחו"ל שהתביעה מבקשת להגיש אינם קבילים, ולפיכך יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

דיון והכרעה

מתחם העונש ההולם

8. בביצוע העבירות מושא האישומים הראשון, השני והשלישי פגע הנאשם בערכים החברתיים של הגנה על שלמות הגוף, הקניין ושלווה הנפש של הפרט וכן על שלום הציבור וביטחונו. לא זו בלבד שמעשה שוד עשוי להוביל לפגיעה פיסית ונפשית בנשדד עצמו, אלא שהוא עלול לגרום גם לפגיעה חמורה בתחושת הביטחון של הציבור. בביצוע שוד או גניבה של מכשיר טלפון נייד ישנה חומרה נוספת, וכבר נאמר בהקשר זה "מכשירים אלה משמשים לא רק לתקשורת בין אדם לרעהו, אלא גם לצילום, לניווט, כאמצעי תשלום ולשימושים נוספים, ואוצרים בתוכם שפע של מידע בעל ערך כספי וסנטימנטלי. המסקנה המתבקשת מכך היא כי יש להחמיר בעונשם של עבריינים המבקשים לגזול את אותם חפצים יקרי ערך - תרתי משמע" (ע"פ 2031/23 בסטי נ' מדינת ישראל (28.2.24); ע"פ 280/23 מדינת ישראל נ' Abker(18.5.23); ע"פ 5849/13 בן חיון נ' מדינת ישראל (6.10.14); ע"פ 588/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.13)).

בביצוע העבירות מושא האישום הרביעי פגע הנאשם גם בהגנה על רשויות אכיפת החוק, על שלומם של השוטרים המבצעים תפקידי אכיפה, ועל יכולתם לבצע תפקידם כראוי. הפגיעה בערכים החברתיים שנגרמה כתוצאה ממעשיו המצטברים של הנאשם, הכוללים שלוש עבירות רכוש שבוצעו בפרק זמן קצר תוך שימוש באלימות, ולצד זאת גם התנגדות למעצר וניסיון בריחה - היא ברף הגבוה. 9. אין מחלוקת כי יש לקבוע מתחם אחד בגין מכלול האישומים, וזאת נוכח סמיכות המועדים ומקום ביצוע העבירות, ולמרות שהן בוצעו כלפי מתלוננים שונים.

10. בקביעת מתחם העונש ההולם לקחתי בחשבון את הנסיבות הבאות הקשורות לביצוע העבירות: הנאשם הוא אזרח גיאורגי שביצע את העבירות, תוך ניצול האמון שניתן לו לצורך שהותו בישראל כתייר; הנאשם ביצע במועד אחד, ותוך זמן קצר, שלוש עבירות רכוש, הכוללות יסוד של אלימות. בכלל זאת ביצע עבירת שוד בנסיבות מחמירות, בכך שמשך את תיקה של המתלוננת וניסה לחטוף את מכשיר הטלפון שלה. על מנת לשחרר את אחיזתה בתיק, הכה אותה באמצעות אגרופו בפניה, תוך שגרם לשבר בלחי של המתלוננת והיא אושפזה ונזקקה לניתוח. עוד ביצע עבירה של תקיפה לשם גניבה, בכך שהכה בידה של מתלוננת נוספת, ובכך גרם לנפילת הטלפון מידיה, תפס את הטלפון וברח מהמקום. כן ביצע בסמוך לאחר מכן עבירה של שוד, בכך שחטף מידיה של המתלוננת את ארנקיה; עבירות הרכוש בוצעו תוך שהנאשם מנצל את טוב ליבן של המתלוננות, אליהן פנה לצורך סיוע; גם לאחר שנעצר, המשיך הנאשם לפעול באלימות, תוך שהתנגד למעצר. לאחר מכן, ניצל את טוב ליבו של השוטר שאפשר לו לעשן, ניסה לברוח מהמקום, קפץ מהחלון, נפל על אסכורית, התגלגל על גדר השיחים שתחמה את הבניין, החל לברוח, והסתתר עד שנעצר.

11. מטבע הדברים, מדיניות הענישה בעבירות של שוד ותקיפה לשם גניבה היא מגוונת. לקחתי בחשבון את מדיניות הענישה הרלוונטית למקרים בהם בוצעו מספר עבירות רכוש, הכוללות יסוד של תקיפה, בנסיבות דומות, משמע - ללא כלי נשק, שלא בחבורה ובמרחב הציבורי, כדלקמן: ע"פ 7870/22 אבו חטאב נ' מדינת ישראל (11.6.23) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של תקיפה לשם גניבה, גניבה ושוד, בגין שני אירועים: הראשון כלל דחיפה של המתלונן ומשיכת מכשיר הטלפון שלו; השני, כלל שוד טלפון מהמתלוננת, דחיפתה ומשיכת המכשיר מידיה, תוך שנפלה ונחבלה. נקבע מתחם עונש הנע בין מאסר לתקופה של 12 חודשים ובין מאסר לתקופה של 36 חודשים, והוטלו על הנאשם מאסר לתקופה של 26 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי. ערעור הנאשם נדחה;

- ע"פ 3623/21 אבו עאנם נ' מדינת ישראל (4.11.21) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של שוד בנסיבות מחמירות, שוד, גניבה והפרת הוראה חוקית, בגין שלושה אירועים כדלקמן: הנאשם ביקש ממתלונן את הטלפון שלו, סירב להחזירו, איים עליו תוך הנפת אבן, ונטל ממנו את ארנקו; הנאשם ברח ממסגרת אשפוזית בה שהה, פנה אל מתלונן נוסף, הכה אותו בראשו, ניסה לגנוב את אופניו, לקח את הטלפון הנייד שלו, בעט בו וברח. כתוצאה מכך נגרמו למתלונן חבלות בראשו; הנאשם ביקש ממתלונן שלישי את הטלפון הנייד שלו על מנת לבצע שיחת טלפון, ולא החזירו. נקבעו מתחמי ענישה ביחס לכל אחד מהאירועים: לכל אחד מהאירועים הראשון והשני - בין מאסר לתקופה של 20 חודשים ובין מאסר לתקופה של 50 חודשים; ולאירוע השלישי - בין מאסר לתקופה של 6 חודשים ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים. הוטלו על הנאשם מאסר לתקופה של 48 חודשים ומאסר על תנאי, וכן הופעל מאסר על תנאי. ערעור הנאשם נדחה;

- ע"פ 6086/15 אשד נ' מדינת ישראל (17.7.16) - הנאשם הורשע, לפי הודאתו, בעבירות של שוד, ניסיון שוד, הפרת הוראה חוקית ושתי עבירות שיבוש מהלכי משפט, בגין שני אירועים כדלקמן: באירוע אחד משך טלפון מידו של מתלונן ונמלט בריצה, המתלונן רדף אחריו, והנאשם איים אליו, נשך אותו, ובסופו של מאבק הצליח המתלונן להשיב את הטלפון. כתוצאה מהמעשים המתלונן נחבל ונגרם לו שטף דם; באירוע נוסף הפר הנאשם תנאי מעצר בית, משך טלפון מידה של מתלוננת, נאבק עמה, ונמלט עם הטלפון. כתוצאה מהמעשים למתלוננת נגרמו חבלות. נקבעו מתחמי ענישה ביחס לכל אחד מהאירועים: לאירוע הראשון - בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 48 חודשים; לאירוע השני - בין מאסר לתקופה של 18 חודשים ובין מאסר לתקופה של 54 חודשים. הוטלו על הנאשם מאסר לתקופה של 54 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי, וכן הופעל מאסר על תנאי. ערעור הנאשם נדחה. 12. כן ניתן להתרשם ממדיניות הענישה ביחס לכל אחד מהאירועים בנפרד.

באשר לעבירה של שוד בנסיבות מחמירות בנסיבות דומות, ראו: עניין Abker, בו קיבל בית המשפט העליון את ערעור המדינה, והטיל על הנאשם מאסר לתקופה של 48 חודשים; ע"פ 936/14 אברהם נ' מדינת ישראל (31.8.14), בו דחה ביתה משפט העליון את ערעור הנאשם על גזר הדין, בו הוטלו עליו מאסר לתקופה של 20 חודשים, ומאסר על תנאי.

בעבירות תקיפה לשם גניבה, בנסיבות דומות למעשה שביצע הנאשם, מדיניות הענישה נעה בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 10 חודשים (ת"פ (מחוזי - ת"א) 29343-12-22 מדינת ישראל נ' מוגרבי (28.9.23); ת"פ (מחוזי - ב"ש) 50902-06-16 מדינת ישראל נ' אבו סבית (24.5.18); עפ"ג (מחוזי - מרכז) 8536-07-12 גרשוביץ נ' מדינת ישראל (11.11.12) - שם הוטל קנס בסכום של 500 ₪).

אשר לעבירת השוד בנסיבות דומות, ראו: ע"פ 261/20 שמאילוב נ' מדינת ישראל (12.7.20), בו הוטלו על הנאשם מאסר לתקופה של 30 חודשים, מאסר על תנאי ופיצוי, וכן הופעל מאסר על תנאי בחופף באופן חלקי; ע"פ 5942/13 מג'ד נ' מדינת ישראל (10.2.14), בו הוטלו על הנאשם מאסר לתקופה של 6 חודשים שיבוצע בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי ופיצוי.

ביחס לעבירה של התנגדות למעצר, או עבירות שיבוש אחרות, בנסיבות דומות לענייננו, הוטלו עונשים הנעים בין מאסר על תנאי ובין מאסר לתקופה של 6 חודשים (עפ"ג (מחוזי - ב"ש) 26873-06-21 אל עוברא נ' מדינת ישראל (6.10.21) - תחילה הוטל קנס בסכום של 3,000 ₪, אולם בבית המשפט העליון בוטלה ההרשעה, ותשלום הקנס בוטל (רע"פ 7951/21 אלעוברה נ' מדינת ישראל (16.2.22); ת"פ (שלום - רח') 40993-08-19 מדינת ישראל נ' אברהם (6.1.20) - שם הוטל קנס בסכום של 500 ₪, ונדונו מספר עבירות נוספות).

13. מטבע הדברים, לכל מקרה נסיבות ייחודיות, ויש לאבחן בין האירועים המתוארים בפסיקה שהוצגה ובין המקרה שבפניי, לרבות לעניין מידת האלימות שהופעלה, מספר המקרים, משכו של כל אירוע, נסיבותיו של הקורבן, והנזק שנגרם לו.

14. כאן המקום להעיר, כי התביעה אמנם הפנתה לפסיקה העוסקת בעבירות רלוונטיות, אולם נסיבות ביצוע שונות וחמורות מעניינו של הנאשם, כמו למשל שימוש בסכין או בנשק, מעורבות של מספר מבצעים, או ביצוע עבירות נוספות, ולפיכך לא מצאתי ליתן לה משקל של ממש בקביעת מתחם העונש (ע"פ 4442/19 מדינת ישראל נ' שוץ 13.11.19) - אירועי שוד מתוכננים, שבוצעו על ידי שני מעורבים, תוך שימוש בסכנים ובגז פלפל; ע"פ 8696/18 מדינת ישראל נ' מני (18.4.19) - שוד שבוצע תוך שימוש בסכין; ע"פ 5430/16 אפשטיין נ' מדינת ישראל (1.8.17) - שוד מתוכנן תוך שימוש בסכין, בו היו מעורבים שני נאשמים; ע"פ 3658/14 יליסייב נ' מדינת ישראל (23.1.15) - שוד שבוצע תוך שימוש בסכין; עניין בן חיון - שני נאשמים שפעלו יחד, וביצעו עבירות נוספות; ע"פ 3907/10 נעאמנה נ' מדינת ישראל (23.3.11) - שוד שבוצע על ידי שני מעורבים תוך שימוש בנשק, ואף כלל ירי).
- בשל ביסוס המתחם על נסיבות מחמירות בהרבה מהמקרים שלפנינו, עתרה התביעה למתחם הנע בין מאסר לתקופה של 7 שנים ובין מאסר לתקופה של 10 שנים - מתחם, שלא מצאתי לו כל תימוכין גם בפסיקה שהגישה התביעה, המלמדת על מתחמים נמוכים בהרבה.
15. מכאן, כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול האישומים יחדיו נע בין מאסר לתקופה של 30 חודשים ובין מאסר לתקופה של 66 חודשים, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלוננות.
- קביעת העונש בתוך המתחם
16. בקביעת העונש הראוי בתוך המתחם יש לקחת בחשבון את הנסיבות הבאות:
- מחד גיסא, יש ליתן משקל להודאתו של הנאשם במיוחס לו, שהובילה לחיסכון המשמעותי בעדותן של שלוש המתלוננות ועדי תביעה נוספים; יתר על כן, הופקדו כבר פיצויים בסכומים משמעותיים, של למעלה מ-20,000 ₪, לזכותן של המתלוננות, וגם בכך יש לכדי ללמד על נטילת אחריות על ידי הנאשם למעשיו, ומבוקשו להקטין את הנזק שגרם להן.
- מאידך גיסא, עומד עברו הפלילי של הנאשם מגיאורגיה, שכולל הרשעות רבות בעבירות רצח, אלימות, סמים ועוד.
17. לא הונחה תשתית מספקת לקיום התנאים להחמרה בעונשו של הנאשם בשל הרתעת היחיד והרבים, משמע כי יש סיכוי של ממש כי העונש שיוטל יוביל להרתעתו או להרתעת הרבים (סעיפים 140 ו-140 לחוק העונשין).
18. הצדדים הסכימו במסגרת הסדר הטיעון על הטלת קנס. בקביעת שיעור הקנס לקחתי בחשבון, כי מטבע הדברים, הנאשם אינו בעל אמצעים רבים, וכן לקחתי בחשבון את שיעור הפיצוי המשמעותי שכבר הופקד.
19. מכאן, כי יש למקם את הנאשם במחצית המתחם, ולהטיל עליו עונש הכולל מאסר בפועל, מאסר על תנאי, קנס ופיצוי, כפי שהוסכם. בקביעת שיעורו של כל רכיב ורכיב לקחתי בחשבון את מכלול רכיבי הענישה, לרבות הפיצוי המשמעותי שהופקד.
- סיכום
20. לפיכך, אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. מאסר לתקופה של 48 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 29.8.23;
- ב. מאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג פשע, בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו;
- ג. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירת אלימות או רכוש מסוג עוון, בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו;
- ד. קנס בסכום של 1,500 ₪ שישולם ב-3 תשלומים שווים, החל מיום 1.11.24 והיתרה עד ל-1 לכל חודש קלנדרי שלאחר מכן;
- ה. פיצוי למתלוננות, בהתאם להסכמות שבין הצדדים - למתלוננת באישום הראשון סכום של 14,500 ₪; למתלוננת באישום השני סכום של 10,000 ₪; ולמתלוננת באישום השלישי סכום של 10,000 ₪. נרשם כי סכומי הפיצויים כבר הופקדו;
- ו. ניתן צו להשמדת המוצגים או השבתם, בכפוף לכל דין ובהתאם לשיקול דעת קצין.
- ניתן היום, י"א תשרי תשפ"ה, 13 אוקטובר 2024, בהעדר הצדדים.